

Det var trist og koldt derude
(Vintergækken)

Tekst: Sophus Elias Neumann (1846-1912)
Melodi: Waldemar Mortensen Vater (1835-1916)

1. Det var trist og koldt derude,
vinterklædt stod mark og vang;
Sneen hvirvled vildt mod ruden,
Stormen sang sin klagesang;
men bag præstegårdens hække
titted frem af sneens dække
en beskeden, lillebitte vintergæk

2. Åh! hvor her er koldt, jeg gyser!
Solens "stråler har ej magt
sukked blomsten" og jeg fryser
i min lette sommerdragt;
ak! hvad vilde jeg dog fremme
fra mit stille skjulte gemme!
visne må jeg stakkels lille vintergæk

3. Lille blomst, du skal ej sukke!
sådan lød en barnerøst;
"lille blomst, jeg vil dig plukke,
jeg dig bærer ved mit bryst,
hjem til syge moders leje,
der ser jeg frede skal og pleje
dig, du lille, tåbelige vintergæk"

4. Og som ført på lette vinger,
fløj den lille dreng afsted;
Moder, se! hvad jeg dig bringer,
Moder, se, hvad jeg har med,
det er tegnet på, nu kommer
snart den lyse varme sommer
Moder, se dog! se min lille vintergæk!

5. På det lille bord ved lejet,
der fik vintergækken plads;
den blev fredet, den blev plejet
i et lille blomsterglas.
Håbet hos den syge vaktet
ved det sommerbud, der bragtes,
gennem barnet og den lille vintergæk!